

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 września 2018 r. około godz. 14.00 świadek M. B. (1) jechał swoim samochodem do pracy i w S. , woj. (...) na ul. (...) zobaczył iż jadący przed nim samochód marki V. (...) o nr rej. (...) dwukrotnie zjechał na pobocze i uderzył w krawężnik uszkadzając przy tym przednią oponę . Świadek M. B. (1) za pomocą klaksonu i świateł zaczął dawać znaki kierującemu samochodowi marki V. (...) o nr rej. (...) i po pewnym czasie samochód ten zatrzymał się w zatoce autobusowej . M. B. (1) zatrzymał się za tym samochodem i podszedł do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) i zapytał kierującego tym samochodem czy wszystko w porządku. Kierujący tym samochodem powiedział że wszystko jest w porządku i odjechał DK (...) w kierunku miejscowości W. gdzie na rondzie skręcił na DK (...) i ponownie zatrzymał się na kolejnej zatoce autobusowej . Świadek M. B. (2) ponownie zatrzymał się za tym samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) . Kierowca samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wyszedł z niego i sprawdzał co się stało z jego samochodem . Gdy M. B. (1) podszedł do tego kierowcy wyczuł od kierowcy tego samochodu woń alkoholu dlatego wyjął kluczyki ze stacyjki samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) . Nachylając się nad siedzenie pasażera tego samochodu M. B. (1) zobaczył leżącą na siedzeniu butelkę wódki o poj. 0,7 l . Świadek M. B. (1) niezwłocznie powiadomił o tym zdarzeniu telefonicznie Policję . Następnie M. B. (2) czekał razem z kierowcą samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) na przyjazd patrolu policji . W obecności M. B. (1) – kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) oskarżony K. G. nie spożywał żadnego alkoholu.

Po przybyciu na miejsce zdarzenia patrolu policji z KP S. w składzie st. sierż. R. W. i st. post. E. C. , M. B. (1) poinformował policjantów o przebiegu tego zdarzenia oraz opisał w jakich okolicznościach zatrzymał kierowcę samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) . Po wylegitymowaniu kierującym samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) okazał się być oskarżony K. G. .

Oskarżony K. G. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na miejscu interwencji urzędzeniem A. – B. z wynikiem pozytywnym . Następnie oskarżony K. G. został przewieziony do KP S. , gdzie został przebadany urzędzeniem kontrolno-pomiarowym Alkometr A 2.0 i miał w pierwszym badaniu wykonanym w dniu 27 września 2018 r. o godzinie 15:06 stężenie 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w drugim badaniu wykonanym w dniu 27 września 2018 r. o godzinie 15:23 stężenie 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz w trzecim badaniu wykonanym w dniu 27 września 2018 r. o godzinie 15:37 stężenie 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 6) .

Alkometr A 2.0 którym wykonano badania , zaopatrzony był w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 7-8) .

K. G. ma ukończone 59 lat, jest rozwiedziony , nie posiada nikogo na utrzymaniu , pracuje i osiąga dochód w wysokości 4000 zł miesięcznie , nie był karany (k. 78) , nie lecz się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego K. G. (k. 23 i k. 78) , zeznań świadków : M. B. (1) (k. 26- 27 i k. 79-80) i R. W. (k. 29 i k. 85) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2- 3) , protokołu badania urzędzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6) , świadectwa wzorcowania (k. 7-8) , pokwitowania (k. 10) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 18-19) , danych osobo-poznawczych (k. 32) , postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie (k. 65) , dokumentów złożonych przez oskarżonego (k. 54- 57) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 73) i karty karnej (k. 36 , k. 74 i k. 83) .

K. G. stanął pod zarzutem , w dniu 27 września 2018 r., w miejscowości W. DK (...) , gmina S. , woj. (...) , prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) , znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik badania

urządzeniem typu Alkomat A 2,0: I – 1,14 mg/l (2,39 promila) , II – 1,15 mg/l (2,41 promila) , III – 1,12 mg/l (2,35 promila) alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony K. G. podczas postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 23 i k. 78) . Oskarżony K. G. w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień (k. 23) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony K. G. wyjaśnił że nie został zatrzymany przez policję , gdy policja przyjechała na miejsce zdarzenia to samochód był zaparkowany w zatoce parkingowej i był niesprawny technicznie z powodu rozerwania przedniej opony . Oskarżony K. G. wskazał iż alkohol w postaci 200 gram wódki wypił dopiero po zatrzymaniu samochodu bo był zdenerwowany. Wcześniej tego dnia nie spożywał alkoholu . Samochód uszkodził gdy jadąc po rondzie wjechał na krawężnik i to on wtedy kierował samochodem . Oskarżony K. G. wskazał iż świadek M. B. (1) zatrzymał się razem z nim w odległości 10 m od jego samochodu (k. 78) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. G. w zakresie w którym wskazał iż samochód uszkodził oponę gdy wjechał nim na krawężnik i to on wtedy kierował tym samochodem . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego K. G. z której wynika iż świadek M. B. (1) zatrzymał się razem z nim w odległości 10 m od jego samochodu . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. G. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. B. (1) (k. 26- 27 i k. 79-80) i R. W. (k. 29 i k. 85) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2- 3) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6) , świadectwa wzorcowania (k. 7-8) , pokwitowania (k. 10) i postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 18-19) .

Sąd nie dał wiary pozostałej części wyjaśnień oskarżonego K. G. zwłaszcza odnośnie faktu iż alkohol w postaci 200 gramów wódki wypił dopiero po tym jak zatrzymał samochód . Wyjaśnienia oskarżonego K. G. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego K. G. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnieni go od odpowiedzialności za popełniony czyn , jednak nie znalazła ona potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż oskarżony K. G. został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym Alkometr A 2.0 i miał w pierwszym badaniu wykonanym w dniu 27 września 2018 r. o godzinie 15:06 stężenie 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w drugim badaniu wykonanym w dniu 27 września 2018 r. o godzinie 15:23 stężenie 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz w trzecim badaniu wykonanym w dniu 27 września 2018 r. o godzinie 15:37 stężenie 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 6) . Tym samym gdyby przyjąć za prawdziwe wyjaśnienia oskarżonego iż wcześniej tego dnia nie spożywał alkoholu , zaś alkohol w postaci 200 gram wódki wypił po zatrzymaniu samochodu a przed przyjazdem policji czyli około godz. 14.10 (k. 1 i k. 78) to poziom alkoholu w wydychany powietrzu w każdym badaniu urządzeniem kontrolno - pomiarowym Alkometr A 2.0 powinien rosnać i być dużo niższy niż wykazały badania tym urządzeniem przeprowadzone w dniu 27 września 2018 r. (k. 6) . Ponadto należy wskazać iż z zeznań świadka M. B. (1) wynika kategorycznie iż w jego obecności oskarżony K. G. nie spożywał alkoholu , jednak widział na przednim siedzeniu samochodu oskarżonego butelkę wódki o poj. 0,7 l w której przypuszczalnie znajdował się alkohol (k. 26-27 i k. 79 - 80) . Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego wynika iż świadek M. B. (1) zatrzymał się razem z nim w odległości 10 m od jego samochodu . Ponadto oskarżony K. G. nie wskazał kiedy dokładnie po zatrzymaniu wypił ten alkohol. Tym samym gdyby spożywał alkohol po zatrzymaniu samochodu świadek M. B. (1) musiał by ten fakt zauważyć , zwłaszcza że widział w samochodzie oskarżonego butelkę wódki o poj. 0,7 l w której najprawdopodobniej znajdował się alkohol . Ponadto oskarżony K. G. nie był w stanie logicznie wyjaśnić z jakich powodów wypił alkohol dopiero po zatrzymaniu samochodu . Uszkodzenie opony w samochodzie nie tłumaczy takiego zachowania oskarżonego . Ponadto należy wskazać iż sposób jazdy oskarżonego K. G. przed uszkodzeniem tej opony i po tym fakcie opisany przez świadka M. B. (1) świadczy o tym iż już wtedy oskarżony był w stanie nietrzeźwości .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego K. G. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków : M. B. (1) i R. W. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka M. B. (1) – funkcjonariusza Służby Więziennej wynika iż gdy w dniu 27 września 2018 r., około godz. 14.00 jechał do pracy, to w S. na ul. (...) jadący przed nim samochód marki V. (...) dwukrotnie zjechał na pobocze i za pierwszym razem uderzył w krawężnik uszkadzając oponę. Świadek M. B. (1) zeznał iż zaczął na ten samochód trąbić i dawać mu znak światłami. Po pewnym czasie samochód ten zatrzymał się w zatoce autobusowej. On zatrzymał się za tym samochodem i podszedł do tego samochodu marki V. (...) zapytał kierującego tym samochodem czy wszystko w porządku. Kierujący tym samochodem powiedział że wszystko jest w porządku i odjechał w kierunku miejscowości W. gdzie na rondzie skierował się na DK (...) i ponownie zatrzymał się na kolejnej zatoce autobusowej. Świadek M. B. (2) wskazał iż ponownie zatrzymał się za tym samochodem. Kierowca tego samochodu wyszedł z niego i sprawdzał co się stało z samochodem. Gdy podszedł do niego wyczuł woń alkoholu dlatego wyjął kluczyki ze stacyjki samochodu marki V. (...). Nachylając się nad siedzenie pasażera zobaczył leżącą tam butelkę wódki. Z dalszych zeznań świadka M. B. (2) wynika iż zadzwonił na policję informując o przedmiotowym zdarzeniu. Świadek M. B. (2) kategorycznie stwierdził iż w jego obecności aż do przybycia policji oskarżony K. G. nie spożywał żadnego alkoholu (k. 26- 27 i k. 79-80).

Natomiast z zeznań świadka R. W. – funkcjonariusza policji z KP w S. wynika jaki przebieg interwencja w dniu 27 września 2018 r. dotycząca zatrzymania samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez oskarżonego K. G. . Z zeznań świadka R. W. wynika iż w dniu 27 września 2018 r. o godz. 14.10 z polecenia oficera dyżurnego KP w S. udali do miejscowości W. DK (...). Na miejscu zastał zgłaszającego M. B. (1), który wskazał kierowcę samochodu V. (...) o nr rej. (...) od którego wyczuwalna była woń alkoholu. Osoba tą po wylegitymowaniu okazał się być oskarżony K. G. . Oskarżony K. G. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. – B. z wynikiem pozytywnym. Z dalszych zeznań świadka R. W. wynika iż następnie oskarżony K. G. został przewieziony do KP w S. , gdzie został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym I badanie 1,14 mg/l , II badanie 1,15 mg/l , III badanie 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 29 i k. 85).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności protokołowi badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6) i protokołowi zatrzymania (k. 2-3), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony K. G. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 27 września 2018 r., w miejscowości W. DK (...) i DK (...), gmina S., woj. (...) samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony K. G. w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony K. G. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniem Alkometr A 2.0. Badania te wykazały, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (I próba badania urządzeniem Alkometr A 2.0 wykonana w dniu 27 września 2018 r. godz. 15:06) (k. 6). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony K. G. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony K. G. kierował bowiem w dniu 27 września 2018 r. pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) w miejscowości W. na DK (...) i DK (...), gmina S., woj. (...) – gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku DK (...) i DK (...) w miejscowości W., gmina S., woj. (...) po której oskarżony K. G. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 2068).

Należy wskazać fakt popełnienia przez oskarżonego K. G. zarzucanego mu czynu wynika z zeznań świadków: M. B. (1) (k. 26-27 i k. 79-80) i R. W. (k. 29 i k. 85) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6), świadectwa wzorcowania (k. 7-8), pokwitowania (k. 10) i postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 18-19).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego K. G. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu K. G. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony K. G. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną.

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony K. W. nie był dotychczas karany (k. 83).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu K. G. karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji

indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczone wobec oskarżonego K. G. kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonego K. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 4 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu K. G. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27.09.2018 r. do dnia 12.08.2019 r..

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego K. G. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego K. G. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.